

Anklagers skrift:

Til Salling Herreds Extraret

Sagfører Jul. Hansen, telefon nr. 75, Faaborg

Ved Svendborg Amts ordre er jeg beskikket til som Aktør inden den ærede Ret at tiltale Arrestantinden Karen Erikk Eriksen, Gregersens Hustru, for Barnefødsel i Dølgsmål og skal jeg i den Anledning, idet jeg hermed tillader mig at anføre:

Arrestantinden, der boer faktisk adskilt fra sin Mand, der arbejder ved Baneanlæg i Jylland, har i ca 2 Aar været i Tjeneste hos Forpagter Frandsen, Sandholt.

Hun har i den Tid jævnligt haft legemlig Omgang med en sammesteds tjenende Fodermester Søren Victor Emanuel Jensen, men Forholdet har dog i den senere Tid været afbrudt mellem dem. Hun paastaaer, at det ikke er over 3½ Maaned siden, hun sidst havde sine Forandringer, men hun har nok mærket at hun blev stor og vidst at hun var i Omstændigheder, men hun paastaaer, at hun aldrig har mærket Liv i Fosteret, og hun antog derfor ikke, at hun var saa langt henne i Svangerskabet. Hun har ikke, saalænge hun har været i Forpagter Frandsens Tjeneste haft legemlig Omgang med sin Mand. Hun har overfor Folkene paa Gaarden saavel som overfor Forpagter Frandsen skjult sin Tilstand og nægtet at være Frugtsommelig.

Arrestantinden havde eget værelse paa Sandholt og havde sit ældste Barn, en Dreng paa 6 Aar, hos sig i Tjenesten.

Søndag Formiddag den 26. Juli følte hun sig ilde tilpas og kunde ogsaa nok mærke, hvad der var i gang, men hun nævnte dog, at Fødslen ikke kunde komme endnu. Hun talte ikke om sin Sygdom udover, at hun om Middagen, da hun ikke kunde spise noget, sagde til Jomfruen paa Gaarden, at hun havde ondt i sin Ryg som Følge af, at hun havde forløftet sig paa en Transportspand.

Kl. 4 om Eftermiddagen, da der skulde køres til Malkning mødte hun, men sagde til Fodermesteren Victor om han vilde løfte Spandene op paa Vognen, da hun ikke kunde og hun gik saa ind paa sit Værelse uden at tage med til Malkning. Hun kunde ikke bekvemme sig til at henvende sig til Forpagterens Hustru eller andre om Hjælp, men blev inde paa sit Kammer og kl. omkring 5½ fødte hun Barnet, staaende paa Gulvet, saa Barnet faldt ned paa Gulvet. Hun paastaaer at hun slet ikke saa paa det, og det gav ikke noget Skrig eller andet Livstegn fra sig, men hun tog en lille Skjorte som laa paa Sengen og som hun om Morgenen havde taget af sin Dreng og svøbte om det nyfødte Barn og lagde det hen i en Brændekasse og tog nogle Skjorter og lagde ovenover for at ingen skulde faa det at se.

Den 6 aarige Dreng var hele Dagen og navnlig ogsaa om Eftermiddagen ude at lege med andre Børn. Hun var forinden Fødslen foregik klar over, at den var forestaaende og traf selv Forberedelser, idet hun aftog sine Benklæder og lade en Særk hen paa Sengen og stod eller laa saaledes, at hendes Knæer stødte mod Gulvet og i den Stilling fødte hun. Hun paastaaer at Barnet intetsomhelst Livstegn gav fra sig, heller ikke, da hun tog Saksen og klippede Navlestrengen over eller da hun fik Skjorten viklet om det, saaledes at hun ved at holde i Skjorten kunde lægge det hen i Brændekassen.

Det underskørt, hun under Fødslen var iført, var stærkt tilsølet, men det saa hun Lejlighed til næste Morgen at putte under Gruekedlen. Hun paastaar at hun ikke forud havde lagt nogen Plan om at hun vilde dræbe Barnet, dersom det blev levende født og hun erklærer, at hun vilde have været ude af Stand til at dræbe Barnet, hvis hun havde mærket Liv i det eller det havde givet Livstegn fra sig. Det nyfødte Barn lod hun ligge i Brændekassen til om Mandagen, da hun om Formiddagen pakkede det ind i Resterne af en gammel Særk, og derefter i et Stykke Lærred, som hun syede som en Pose og lagde yderst om. Det var hendes Hensigt om Aftenen at se Lejlighed til at bringe Liget ind paa Kirkegaarden, og grave det ned dér, men om Eftermiddagen havde Forpagteren tilkaldt Jordmoderen og det gav Anledning til at hun tilbød at rejse og fik sin Afregning. Hun tog saa Pakken med Barneliget og lidt Tøj som hun pakkede sammen, medens hun lod en del blive tilbage til afhentning, og med sin Dreng gik hun saa hjem til sine Forældre paa Haastrup Mark.

Da hun paa Hjemvejen gik igennem Plantagen ved Trente Mølle, sagde hun til Drengen, at han kunde sætte sig ned, hun skulde et Øjeblik ind i Skoven og et Stykke ind mellem Grenen lagde hun saa Pakken med Liget fra sig, og dækkede nogle Grene over den.

Hun siger, det var hendes Hensigt senere at faa Lejlighed til at faa det bragt paa en Kirkegaard og begravet.

Til sine Forældre sagde hun intet om, hvad der var passeret, men foregav, at hun havde forladt sin Plads for at tage til sin Søster i Jylland og faa Plads der eller faa Forholdet til sin Mand ordnet. Hendes Søster bor i Aars og er gift og har hendes yngste Barn i pleje.

Den 27. Juli sendte Distriktslægen i Faaborg Meddelelse til Politiet om Mistanken mod Arrestantinden, og da hun den 28. Juli indfandt sig paa Herredskontoret for at erholde udleveret en Resolution, fremholdes Sigtelsen hende, men hun benægtede dens Rigtighed, og erklærede sig rede til at lade sig undersøge, hvorefter hun førtes til Distriktslægen, men der nægtede hun at lade sig indgaaende undersøge, og hun blev derfor sat under Anholdelse. Ved et samme Dag afholdt Forhør nægtede hun sig skyldig, og inden den 30 Juli erkendte hun sig, efter at hun den 29. juli havde erklæret sig villig til at lade sig undersøge og efter undersøgelsen havde afgivet Tilstaaelse til Politiassistenten, overfor Forhørsdommeren skyldig i den hende sigtede Forbrydelse, og Barneliget var efter den 29. Juli Tilstaaelse af Politiassistenten anstillet Undersøgelse, fundet og indbragt paa Ligstuen paa Faaborg Sygehus

Ved en samme Dag af Stiftspsykiater (byens læge) og Distriktslægens foretagen legal Obduktion af Barneliget, konstateredes at Barnet var fuldbaarent, at Barnet har været levedygtigt, at Barnet har aandet efter Fødslen, at Barnet maa antages død ved Kvælningsdød (Tegn paa at denne er hidført ved Vold fandtes ikke) og at det kan antages at Fødslen har fundet Sted som at Arrestantinden angivet Søndagen den 26. Juli.

De linnedstykker, hvori Liget havde været indpakket – Rester af en Særk, en lille Barneskjorte, et Lommetørklæde og et Stykke Linned – har i Retten været forevist Arrestantinden, der har vedkendt sig disse.

Arrestantinden har ført Forhandlinger med sin Mand om Ordning af deres Forhold ved Separation – Manden er ved Aalborg Amts Resolution af 24. Maj 1913 forpligtet at svare Underholdelsesbidrag til Arrestantinden og deres to Fællesbørn, men Manden har modsat sig dette Bidrags udredelse, har andraget om at faa det nedsat og gjort Forsøg paa at faa Børnene tagen fra hende – men hidtil uden Resultat.

Naar hun har skjult sin Tilstand, paastaar hun at dette skyldes, at hun forinden hun skulde føde haabede at faa Sagen med Manden i Orden, da hun var bange for, at Manden, dersom han fik at høre, at hun skulde have et Barn med en anden, vilde have benyttet sig heraf til at stille Krav om at faa Børnene og hun vilde ikke have Børnene hos Manden, fordi hun følte sig sikker paa, at han ikke vilde være god ved dem.

Arrestantinden, hvis fulde Navn er Karen Erikk Eriksen – gift – Gregersen, og som er født i Haastrup Sogn den 22. November 1889, er efter den fremlagte Straffeattest ikke tidligere tiltalt, dømt eller straffet for nogen Forbrydelse eller Forseelse, men vil ikke kunne undgaa Straf for sit nu udviste Forhold, og paastaaer jeg hende anset med en passende Straf efter Straffeloven § 194, idet jeg dog tilføjer, at jeg ikke har fundet skærpende Omstændigheder for Straffens udmaling at anføre.

Jeg paastaaer hende derhos tilpligtet at betale alle med nærværende Sag, dens Forundersøgelse og hendes Arrest lovligt forbundne Omkostninger, derunder Salær til mig.

Hermed har jeg den Ære at indlade

Faaborg den 12. Aug. 1914

Ærbødigst Jul. Hansen